

तस्य तत्कुर्वतः कर्म नकुलस्य सुतो रणे । अर्द्धचन्द्रेण चिच्छेद चापं हेमपरिष्कृतं ।
 स च्छिन्नधन्वा विरथो हताश्वो हतसारथिः । आरुरोह रथं शीघ्रं हार्दिक्यस्य महात्मनः ।
 द्रुपदस्तु सहानीकं द्रोणप्रेषु महारथं । वृषसेनो महाराज किरच्छरशतैस्तदा ।
 यज्ञसेनस्तु समरे कर्णपुत्रं महारथं । पश्चा शराणां विव्याध बाह्योररसि वा विभो ।
 वृषसेनस्तु संक्रुद्धो यज्ञसेनं रथे स्थितं । बद्धभिः सायकैस्त्वर्षमाजघान स्तनान्तरे ।
 तावुभौ शरनुच्चाङ्गौ शरकण्टकिनौ रणे । व्यराजेतां महाराज श्वाविधौ शल्लैरिव ।
 रुक्मपुत्रैरजिह्वायैः शरैः सन्नतपर्वभिः । रुधिरौघपरिक्षिन्ना व्यराजेतां महामृधे ।
 तपनीयनिभौ चिचौ कल्पवृक्षाविवान्नुतौ । किंशुकाविव पुष्पाब्जौ प्रकाशेतां रणजिरे ।
 वृषसेनस्ततो राजन् द्रुपदं नवभिः शरैः । विद्धा विव्याध सप्तत्या पुनश्चान्यैस्त्रिभिः शरैः ।
 ततः शरसहस्राणि विमुञ्चन् विवभौ रणे । कर्णपुत्रो महाराज वर्षमाण इवाम्बुदः ।
 द्रुपदस्तु ततः क्रुद्धो वृषसेनस्य कार्मुकं । द्विधा चिच्छेद भस्मेन पोतेन निशितेन च ।
 सोऽन्यत् कार्मुकमादाय रुक्मवद्धं नवं दृढं । तृणादाकृत्य विमलं भलं पोतं शितं दृढं ।
 कार्मुके योजयित्वा तं द्रुपदं सन्निरीक्ष्य च । आकर्षपूर्णं मुमुचे चासयन् सर्वसोमकान् ।
 हृदयं तस्य भित्त्वा च जगाम वसुधातलं । कर्मलं प्राविशद्राजा वृषसेनशराहतः ।
 सारथिस्तमपोवाह स्मरन् सारथिचेष्टितं । तस्मिन् प्रभग्ने राजेन्द्र पाञ्चालानां महारथे ।
 ततस्तु द्रुपदानोकं शरैश्छिन्नतनुच्छदं । सम्प्राद्रवचमूः सर्वा निशेथे भैरवे सति ।
 प्रदीपैर्हि परित्यक्तैः प्रज्वलद्भिः समन्ततः । व्यराजत महो राजन् वीताभ्रा चौरिव ग्रहैः ।
 तथाऽद्भुदैर्निपतितैर्व्यराजत वसुन्धरा । प्रावृट्काले महाराज विद्युद्भिरिव तोयदः ।
 ततः कर्णसुतवस्ताः समन्तादिप्रदुद्रवुः । यथेन्द्रभयविव्रता दानवास्तारकामये ।
 तेनार्चमानाः सङ्ग्रामे पाञ्चालाः सोमकैः सह । व्यराजन्त महाराज प्रदीपैरिव भासिताः ।
 तास्तु निर्जित्य समरे कर्णपुत्रो व्यराजत । मध्यन्दिनमनुप्राप्तो घर्माग्गुरिव भारत ।
 तेषु राजसहस्रेषु तावकेषु परेषु च । एक एव ज्वलन्तस्तस्या वृषसेनः प्रतापवान् ।
 स निर्भिद्य रणे शूरान् सोमकांश्च महारथान् । जगाम त्वरितो राजन् यत्र राजा युधिष्ठिरः ।
 प्रतिविन्ध्यं समायान्तं प्रदहन्तं रणे रिपून् । दुःशासनस्तव सुतः प्रत्यगच्छन्महारथं ।
 तयोः समागमो राजंश्चित्ररूपो बभूव ह । व्यपेतजलेद् व्योम्नि बुधभार्गवयोरिव ।
 प्रतिविन्ध्यन्तु समरे कुर्वाणं कर्म दारुणं । दुःशासनस्त्रिभिर्व्याणैर्ललाटे समविध्यत ।
 सोऽतिविद्धो बलवता तव पुत्रेण धन्विना । विरराज महाराज सशृङ्ग इव पर्वतः ।
 दुःशासनस्तु समरे प्रतिविन्ध्यो महारथः । नवभिः सायकैर्विद्धा पुनर्विव्याध सप्तभिः ।
 तत्र भारत पुत्रस्ते कृतवान् कर्म दुष्करं । प्रतिविन्ध्यहयानुयैः पातयामास सायकैः ।
 सारथिश्चास्य भस्मेन ध्वजश्च समपातयत । रथश्च तिलगो राजन् व्यधमत्तस्य धन्विनः ।

७१२५

७१२०

७१२५

७१४०

७१४५

७१५०